

Schubertíada

30a edició

Estimaràs la música

Dissabte 27 d'agost de 2022

Maria Florea, violí

Elena Rey, violí

Abel Tomàs, violí

Bernat Prat, violí

Helena Satué, violí

Vera Martínez Mehner, violí

Johann Sebastian Bach

Integral de les sonates i partites per a violí sol

Concert homenatge als professionals de la salut

NI CAIXA NI BANC.

SÒCIES I SOCIS.

Uneix-te avui a una entitat cooperativa
oberta a tothom, on entendràs les finances
d'una manera diferent.

Uneix-t'hi

caixaenginyers.com

Caixa d'Enginyers

NI CAIXA NI BANC. SÒCIES I SOCIS.

Concert homenatge als professionals de la salut

La Schubertíada dedica aquest concert als professionals de la salut, en reconeixement a la seva tasca, dedicació i coratge al llarg de més de dos anys de pandèmia de COVID-19, i ho fa en col·laboració amb la Fundació Galatea, creada l'any 2001 pel Consell de Col·legis de Metges de Catalunya per vetllar per la salut i benestar de tots els professionals de la salut (medicina, infermeria, veterinària, farmàcia, psicologia, odontologia i treball social).

Si voleu col·laborar amb la Fundació Galatea, podeu fer les vostres aportacions a través de la fila O escrivint a:

fgalatea@fgalatea.org

Concert patrocinat per

Una col·laboració amb

Schubertiada
Vilabertran

Maria Florea, violí
Elena Rey, violí
Abel Tomàs, violí
Bernat Prat, violí
Helena Satué, violí
Vera Martínez Mehner, violí

Johann Sebastian Bach | Integral de les sonates
i partites per a violí sol, BWV. 1001-1006

Dissabte 27 d'agost,
19:30 h

Canònica de Santa
Maria de Vilabertran

Conferència
18:15 h

Sonates i partites per a
violí de Bach, entre el
virtuosisme i la hausmusik

A càrrec de Joan Vives

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685 — 1750)

Sei solo a violino senza basso accompagnato (1720)

18' Sonata n. 1 en sol menor, BWV. 1001 [MF]

Adagio

Fuga

Siciliana

Presto

29' Partita n. 1 en si menor, BWV. 1002 [ER]

Allemanda

Corrente

Sarabande

Tempo di borea

25' Sonata n. 2 en la menor, BWV. 1003 [AT]

Grave

Fuga

Andante

Allegro

—— PAUSA ——

29' Partita n. 2 en re menor, BWV. 1004 [BP]

Allemanda

Corrente

Sarabanda

Giga

Ciaccona

[MF] Maria Florea

[ER] Elena Rey

[AT] Abel Tomàs

[BP] Bernat Prat

[HS] Helena Satué

[VM] Vera Martínez Mehner

25' **Sonata n. 3 en do major, BWV. 1005 [HS]**

Adagio

Fuga

Largo

Allegro assai

20' **Partita n. 3 en mi major, BWV. 1006 [VM]**

Preludio

Loure

Cavotte en rondeau

Menuet I

Menuet II

Bourrée

Cigue

Maria Florea, violí

© A May Circus

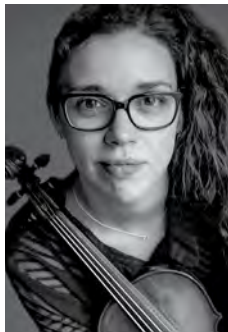

Nascuda a Esparreguera el 1993, va començar a estudiar música amb el seu pare, el violoncellista Cristian Florea, i als set anys va oferir el seu primer concert com a solista. Després d'estudiar a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia de Madrid ha estudiat a la Royal Academy of Music de Londres i a la Universität Mozarteum de Salzburg; actualment realitza un Màster d'Especialització per a Solistes a la Musik-Akademie de Basilea. Ha tocat com a solista els concerts per a violí i orquestra de repertori; recentment ha participat a una gira de quatre setmanes a la Xina interpretant el concert de Mendelssohn. El 2017 va debutar com a solista al Teatre Monumental de Madrid i el 2019 va debutar a L'Auditori junt amb l'OBC dins del festival Emergents. Maria forma part del Trio DaVinci i del Quartet Altimira.

Debuta a la Schubertiada.

Elena Rey, violí

© Creia Bravo

Elena Rey Rodríguez és membre fundadora del Dalia Quartet i del Trio Lorca. Guardonada en diferents concursos, duu a terme una carrera tant solística com de cambra que la vinculen amb un ampli ventall d'artistes. És membre de l'Orquestra Da Camera i BCN216 i ha estat convidada com a cap dels segons violins a orquestres com la del Palau de les Arts o la Sinfónica de Castilla y León entre d'altres, i col·labora amb Silvia Pérez Cruz a "Entre cuerdas", projecte que engloba diversos estils musicals. Nascuda a Barcelona el 1986, començà els seus estudis musicals a l'edat de nou anys amb Mª Victoria Fernández, prosseguint-los amb Gonçal Comellas, Kai Gleusteen i membres del Quartet Casals. Posteriorment estudià a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia. Toca un José Contreras (1770) cedit generosament per Lutheria Trapiella S.L.

Aquest és el tercer concert d'Elena Rey com a solista a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2014.

Abel Tomàs, violí

Nascut a Barcelona el 1980, Abel Tomàs va començar els seus estudis musicals amb el seu pare i el seu oncle. Posteriorment, va estudiar a l'Escola Superior de Música Reina Sofia i a la Hochschule für Musik de Colònia. Als setze anys va ser membre fundador del Quartet Casals, un conjunt de música de cambra que manté un intens calendari d'activitat artística i actua a les sales més famoses d'Europa, Amèrica Llatina, els Estats Units i el Japó. Junta-ment amb el seu germà Arnau Tomàs Realp i la pianista Hyo-Sun Lim, Abel és membre fundador del Ludwig Trio. A banda dels concerts, Abel ensenya violí i música de cambra a l'ESMUC, i a més dona classes magistrals tant a Europa com als Estats Units.

Aquest es el segon concert d'Abel Tomàs com a solista a la Schubertiada, després del seu debut aquest estiu a Valdegovía/Gaubea.

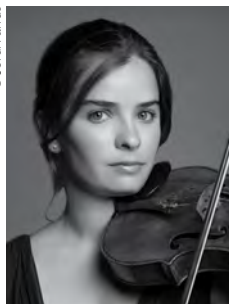
Bernat Prat, violí

Nascut a Capellades l'any 1992, Bernat Prat Sabater inicià els estudis musicals amb els seus pares i els de violí amb Sergi Bello a l'Escola de Música de Capellades. Va ser alumne de l'ESMUC i posteriorment va continuar els seus estudis a la Hochschule für Musik de Basilea. La seva formació musical ha estat profundament influenciada per Rainer Schmidt i Hatto Beyerle. Des del 2014 és membre fundador del Cosmos Quartet, formació amb la qual manté una intensa activitat artística tocant arreu d'Europa. El quartet ha guanyat el primer premi al concurs Irene Steels-Wilsing String Quartet Competition de Heidelberg, el tercer premi al concurs Carl Nielsen International Chamber Music Competition de Copenhagen i el premi Artis Quartet Preis a Viena entre d'altres. Actualment és professor de música de cambra al Conservatori Superior de Música d'Aragó.

Aquest és el segon concert de Bernat Prat com a solista a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2021.

Helena Satué, violí

© Jordi Farnus

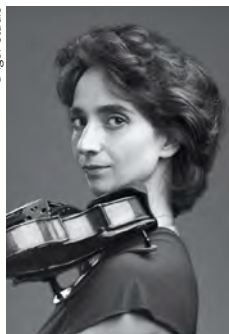

La violinista Helena Satué va començar a estudiar violí a l'edat de cinc anys. Després d'obtenir els seus títols al Conservatori de Barcelona i l'Escola Superior de Música Reina Sofia de Madrid, i posteriorment al Conservatori Nacional de París, se segueix perfeccionant a la Hochschule für Musik de Colònia i obté el Màster el 2011. Situada a l'elit de joves músics espanyols, la crítica l'ha descrita com una violinista de condicions excepcionals, amb un domini absolut i virtuós de l'instrument, i de primer nivell per la seva refinada i elegant tècnica. Va guanyar el seu primer concurs als dotze anys; li van seguir nombrosos premis i recompenses en diversos concursos nacionals i internacionals. És membre del Cosmos Quartet. Des del 2011 és professora de violí a l'ESMUC.

Debuta com a solista a la Schubertiada.

Vera Martínez Mehner, violí

© Igor Studio

Va néixer a Madrid i va estudiar a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia i a la Hochschule für Musik de Colònia. Va aconseguir el títol de postgrau a Alemanya ja com a membre del Quartet Casals. Ha guanyat importants premis com el Primer premi i Premi especial a la millor interpretació clàssica del Concurs Internacional Kloster Schöntal (1995) i el segon premi al Concurs Internacional de violí Henry Wieniawsky a Polònia (1997). Com a solista ha actuat amb diverses orquestres, i ha tocat en concerts de música de cambra amb Gérard Caussé, Harald Schoneweg, Marta Gulyàs i el seu germà Claudio Martínez Mehner. Com a membre del grup Funktion fa regularment concerts de música contemporània. En l'actualitat és professora de violí i música de cambra a l'ESMUC, i també és convidada a fer classes magistrals a Europa i els Estats Units.

Debuta com a solista a la Schubertiada.

L'infinit en un violí

Diego Civilotti
Filòsof

Cap experiència estètica es pot comparar a l'audició de la integral de les Sonates i Partites per a violí sol de Johann Sebastian Bach. No n'hi ha prou amb una vida per admirar l'arquitectura invisible del mestre d'Eisenach, que fa brollar un ric teixit contrapuntístic de les quatre cordes del violí, en una obra fruit d'una exhaustiva exploració de les possibilitats expressives de l'instrument.

Juntament amb les *Suites* per a violoncel sol, són el millor exemple del profund coneixement que Bach tenia de la corda, que en les seves primeres edicions es presentaven com a estudis. Efectivament, han estat i són també una eina d'estudi, però transcendeixen l'exercici exigent per esdevenir una obra d'art, on la precisió en l'ús del llenguatge fa que s'assoleixi la màxima expressió amb el mínim d'elements i l'harmonia suggerida de les veus obre, a la imaginació sonora, una porta a l'infinit.

Probablement iniciades durant els darrers anys a Weimar (1708-1717), Bach va finalitzar les *Sonates i Partites per a violí sol* a Köthen, durant la seva primera etapa com a *Kapellmeister* a la cort del príncep Leopold d'Anhalt-Köthen (1717-1723). Pel que s'ha pogut conservar, una etapa molt dedicada a la música orquestral i de cambra, abans de marxar cap a Leipzig com a *Thomaskantor* on romandria fins a la seva mort. El compositor gaudia llavors de prestigi, flexibilitat, bones condicions i un conjunt de músics competent, especialment en matèria instrumental. Els anys més actius, també, pel que fa als viatges de Bach fora de la petita Köthen; de fet durant un d'ells el 1720, va morir Maria Barbara, la seva primera dona, que ja havia estat enterrada quan va tornar. Possiblement en aquest context van ser interpretades les sonates i partites, com després les *Suites per a violoncel* o *El clavecí ben temperat*.

Coetanis destacats com Georg Philipp Telemann o Tomaso Albinoni escriuran sonates per a violí sol. Tenim exemples anteriors, com la freqüentment citada *Sonata per a violí sol* (ca. 1716) de Johann Georg Pisendel i podem calibrar la influència de músics brillants com Johann Paul von Westhoff o Heinrich Biber, sense oblidar la referència absolu-

ta d'Arcangelo Corelli. Així doncs, podríem parlar del resultat d'un desenvolupament històric en la literatura barroca per a violí sol. Al mateix temps, però, mai s'havia arribat a la dimensió, subtileza i complexitat d'aquesta música, un llindar artístic mai superat davant el qual molts intèrprets han naufragat. Amb ella, Bach materialitza una capacitat inexplicable per concentrar la tradició germana i europea que li precedeix, però fer-ho a la vegada amb una veu molt personal, fent una síntesi del passat i el futur. Ni les versions *amb acompanyament* que van intentar, anys més tard, compositors de la talla de Robert Schumann, han aconseguit afegir res a una obra d'una perfecció fascinant.

El segle passat va consolidar aquestes sonates i partites al gran repertori per a violí, fins a esdevenir un cim de la literatura per a l'instrument i un repte que explora i posa a prova tots els aspectes tècnics, però també la sensibilitat i la maduresa estètica de l'intèrpret. En aquest sentit, requereix al mateix temps una anàlisi i una profunda investigació estilística. A partir d'aquest punt, la tradició interpretativa i la llibertat creativa es fonen, fora de qualsevol intent de restaurar una "autenticitat" impossible des de paràmetres de creació, interpretació i escolta molt diferents dels nostres. Com sonava aquesta música en temps de Bach? A punt d'escoltar com s'interpreta tres-cents anys després, les nostres inquietuds sonarien estranyes a oïdes del compositor.

Si ens apropem al manuscrit, llegim la indicació *Senza Basso accompagnato* a continuació de *Sei solo a violino* (s'ha jugat amb la polisèmia de "sis solos" i "ets sol"), amb una cal·ligrafia que ens revela un treball llarg i acurat, potser al llarg d'una dècada. És un recull de tres sonates i tres partites, intercalades al manuscrit, que ens han arribat com a part d'un *Libro*

primo que només va tenir continuïtat en un segon amb les *Suites per a violoncel sol*. Per concepte formal i caràcter, sonates i partites presenten un clar contrast. Les **sonates**, seguint la forma de l'antiga sonata da *chiesa* i de major dramatisme, consten de quatre moviments que a l'estil de Corelli, alternen un temps lent amb un de ràpid. Si el segon és sempre una fuga, el primer fa de "preludi", tot i que no ho sigui; els segueix un tercer (Siciliana, Andante i Largo) de caràcter més líric. Amb major llibertat formal, les partites estan construïdes com una suite de diferents danses barroques sublimades, que conserven un llunyà perfume dels tradicionals violins de butxaca als elegants balls de la noblesa. Cada una d'elles manté una major individualitat, amb quatre (Partita n. 1), cinc (Partita n. 2) i sis danses introduïdes per un preludi (Partita n. 3). Destaca, per extensió, dificultat i complexitat, la colossal *Ciaccona* que culmina la segona; un clímax de tot el recull al llarg de seixanta-quatre variacions.

"Res humà va ser aliè a Bach. Un misteriós vincle lliga la viva agitació dels seus sentiments amb la seva fantasia musical, i a través d'ella la unió de l'ànima amb allò invisible"; així va llegir Wilhelm Dilthey la profunda humanitat bachiana fora de la música religiosa. En efecte, amb una admirable economia de recursos i una administració subtil de cromatismes o cèl·lules rítmiques, el compositor aconsegueix traçar un assortit d'affekte extraordinàriament ric, des de la tristesa a l'èxtasi o la placidesa. Una complexa organització matemàtica embolcalla la profunda emotivitat. L'aparent ars combinatoria a la superfície és, en essència, la veu més expressiva i dramàtica de tota la història de la música, en aquest viatge a lloms d'un violí.

Poques pàgines a tota la història presenten una exigència com la d'aquesta integral. Una exigència per a intèrprets i públic. Els primers, per fer néixer el fruit d'una vida d'investigació i reflexió profunda sobre l'ésser de la música i el misteri de l'obra bachiana. Els segons, per fer néixer el fruit del no-res que cercava l'escola mística renana: buidar-se d'imatges, paraules i soroll, per deixar germinar aquesta miraculosa organització del temps en el silenci més profund de la seva ànima.

Quan et dediques a cuidar els altres és bo saber que tu també tens qui et cuidi

Els professionals de la salut, per la naturalesa del seu exercici, s'enfronten a una sèrie de factors de risc psicosocial que els poden provocar un gran patiment emocional. Des de Fundació Galatea els oferim atenció psicològica individual i col·lectiva, així com eines i recursos específics de prevenció i promoció de la salut. El nostre objectiu és vetllar per la seva salut emocional i ser al seu costat per ajudar-los a exercir la professió de manera saludable.

Més informació: **www.fgalatea.org**

AGRAÏMENTS

Col·laborador principal

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres
www.figueres.cat

Castelló d'Empúries

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Vilajuïga
L'AIGUA VIBRANT

Damm
Fundació

Gràcies a

Audi
Autopodium
Girona · Olot · Figueres · Lluç de Mar

CONSELL COMARCAL
DE L'ALT EMPORDÀ

EMPORDÀ TURISME
CATALUNYA-COSTA BRAVA

AVINYONET DE
PUIGVENTÓS
AJUNTAMENT

Mitjà col·laborador

En col·laboració amb

Liederabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

© David Ruano

Quartet Casals Christian Blackshaw, piano

Obres de Xostakóvitx i Dvořák

→ **Diumenge 28 d'agost, 19:30 h**
Canònica de Santa Maria de Vilabertran

Venda d'entrades
www.schubertiada.cat

Col·laborador principal

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Organitza

Associació
Franz Schubert
Barcelona

www.schubertiada.cat

